

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohuslava Hnízдила a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Brigity Chrástilové v právní věci **žalobce: Y. V.**, zastoupen Mgr. Faridem Alizeyem, advokátem, se sídlem Masná 8, Ostrava - Moravská Ostrava, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, adresa pro doručování: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 10. 1. 2003, č. j. OAM - 5694/VL - 10 - 12 - TZ - 2002, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 1. 2004, č. j. 24 Az 25/2003 - 33,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Mgr. Faridu Alizeyovi, advokátovi, se sídlem Masná 8, Ostrava - Moravská Ostrava, **se** odměna za zastupování žalobce v řízení o kasační stížnosti **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Dne 30. 1. 2004 zamítl Krajský soud v Ostravě rozsudkem č. j. 24 Az 25/2003 - 33 žalobu proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 5694/VL - 10 - 12 - TZ - 2002 ze dne 10. 1. 2003, kterým byla zamítnuta žádost žalobce (dále jen „stěžovatel“) o udělení azylu jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), a dále bylo rozhodnuto, že se stěžovateli neuděluje azyl v České republice podle § 12, § 13 odst. 1, 2 a § 14 zákona o azylu a že se na něj nevztahuje překážka vycestování podle § 91 téhož zákona.

Proti uvedenému rozsudku podal stěžovatel kasační stížnost obecného charakteru, kterou odůvodňuje tím, že jsou dány zákonné důvody specifikované v § 103 odst. 1 písm. a) až d) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), jelikož napadené rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě je v rozporu s platným právním řádem, a dále shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a že krajský soud věc posoudil v rozporu se zákonem o azylu.

Podle § 104 odst. 4 s. ř. s. není kasační stížnost přípustná, opírá-li se jen o jiné důvody, než které jsou uvedeny v § 103 s. ř. s. Nejvyšší správní soud již ve svých předchozích

rozhodnutí uvedl (např. usnesení Nejvyššího správního soudu č. j. 6 Ads 21/2003 - 43 ze dne 17. 2. 2004), že uplatní-li stěžovatel v kasační stížnosti důvody spočívající v citaci jednotlivých písmen § 103 odst. 1 s. ř. s., které blíže nekonkretizuje, nelze vyjít z toho, že je uplatněn důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s. Takovouto kasační stížnost je nutno za použití § 104 odst. 4 a § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. odmítnout jako nepřipustnou.

V dané věci stěžovatel cituje ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s., přičemž jen bez jakýchkoli konkretizujících údajů uvádí, že rozhodnutí soudu a správního orgánu bylo vydáno v rozporu s právním řádem. Takto uplatněný důvod kasační stížnosti nelze považovat za důvod uvedený v § 103 odst. 1 s. ř. s., nýbrž za jiný důvod, než který je uvedený v citovaném ustanovení. Stěžovateli byl přitom pro řízení o kasační stížnosti ustanoven advokát, jehož prostřednictvím stěžovatel měl možnost kasační stížnost ve lhůtě vyplývající z § 35 odst. 7 s. ř. s. doplnit, což neučinil. Kasační stížnost je tedy podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřipustná a Nejvyššímu správnímu soudu nezbylo, než ji podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 120 s. ř. s. odmítnout.

Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého nemá při odmítnutí kasační stížnosti žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Jelikož soud ze spisu nezjistil žádný úkon právní služby učiněný právním zástupcem stěžovatele, který mu byl k žádosti stěžovatele ustanoven usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 19. 4. 2004, č. j. 24 Az 25/2003 - 46, bylo rozhodnuto, že se Mgr. Faridu Alizeyovi odměna za zastupování stěžovatele v řízení o kasační stížnosti nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. září 2005

JUDr. Bohuslav Hnízdl
předseda senátu